

Els bisbes parlen de la primera Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran

Dv, 23/07/2021 per Catalunya Religió

(GIEC) El **papa Francesc** ha instituït que cada quart diumenge de juliol, prop de la memòria litúrgica dels sants **Joaquim** i **Anna**, pares de la Mare de Déu i avis de Jesús, se celebri la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran. Enguany, la primera Jornada serà el diumenge dia 25 de juliol coincidint amb la solemnitat de sant Jaume, apòstol.

El tema escollit per a aquesta primera jornada és “Jo soc amb tu dia rere dia” (cf. Mt 28,20), un lema que vol expressar la proximitat de l’Església a totes les persones grans, especialment en aquest temps de pandèmia. El tema és també una promesa de proximitat i esperança que joves i grans poden expressar-se mútuament.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la primera Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran, així com del Camí de Sant Jaume, de la resplendor de l’humà, de fer balanç i de les vacances.

Cinc de les cartes dominicals parlen de la primera Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran. El cardenal **Joan Josep Omella** recorda que “aquest diumenge celebrem la festa de Sant Jaume Apòstol, el primer a confessar la seva fe amb el martiri” i que “se celebra també, per primera vegada, la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran”. Recorda també que “el Sant Pare ha manifestat la seva preocupació per la gent gran des de l’inici del seu pontificat” i que “el Papa ha denunciat reiteradament l’exclusió que pateixen les persones grans en la societat actual”. Afirmar que el lema escollit per a aquesta primera celebració de la Jornada dedicada a la gent gran, “Jo soc amb tu dia rere dia”, “és una promesa de proximitat i esperança perquè les persones joves i les persones grans puguin comunicar-se mútuament”. Expressa que “no només els joves són cridats a ser presents en la vida de la gent gran, sinó que la gent gran té una important missió d’evangelització, d’anunci, de pregària i de guia dels joves en la fe i en la vida”.

Destaca que “molts avis han estat la porta per la qual molts infants i joves han accedit a l'encontre amb Déu” i que “ells han esdevingut els veritables catequistes dels seus nets”. Finalment, en ocasió d'aquesta primera jornada eclesial dedicada a la gent gran, ens convida a “cuidar les persones grans, perquè, com ha dit el Sant Pare: “sovint els avis són oblidats i nosaltres oblidem aquesta riquesa de custodiar les arrels i transmetre-les” i demana que “ara que gaudim de més temps lliure per les vacances, cuidem la gent gran i deixem que ens transmetin el seu valuós llegat”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent gran “és adient després d'haver viscut amb dolor el moment difícil de la pandèmia, la qual va afectar de manera més dura els ancians”, “no solament amb la mort de moltes persones, sinó també amb l'aïllament i la solitud durant un llarg temps, tant en les llars com en les residències i hospitals”. Expressa que “aquesta jornada no és sols per a mirar el passat, sinó per a esguardar amb confiança el futur i donar un missatge d'esperança: el Senyor és sempre amb nosaltres; també, evidentment, amb els avis i la gent gran”. Manifesta que “prenent una tradició referent a les dificultats de Joaquim i Anna, que a causa de la seva infertilitat sofrien rebuig, però que reben consol amb la visita d'un àngel, Francesc, papa, ens fa descobrir que, malgrat el llarg aïllament, cada ancià o anciana rep la visita d'un àngel”. Reconeix, però, que “la mirada al futur esperançat no és solament rebre, sinó també donar” i expressa que “el Sant Pare indica per als avis una manera concreta de fer realitat el manament missioner de Jesús a la seva Església”: “Quina és la nostra vocació avui, a la nostra edat? Custodiar les arrels, transmetre la fe als joves i tenir cura dels petits. No ho oblideu”. Finalment, afirma que “juntament amb aquesta missió, hi ha la necessitat de ser tots, sense distinció d'edat, part activa en la rehabilitació de la societat, la qual s'ha de fer amb tres pilars: somnis, memòria i pregària” i que “els ancians han d'aportar als joves aquestes tres coses; ser capaços de mirar el futur, des del passat (“la memòria és viure”), confiant en Déu”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que el Papa ha volgut instituir la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran “perquè no oblidem que, en les situacions difícils com la que hem viscut i encara estem vivint a causa de la pandèmia, les persones grans són les que més han patit i estan patint”. Afirma que “la soledat és una experiència que acompanya la vida de moltes persones grans i pot constituir una càrrega pesada” i recorda que “el sofriment d'aquest últim any i mig s'ha aguditzat per la impossibilitat d'una relació normal amb els seus éssers estimats” i que “els qui viuen en residències encara avui no poden veure els seus familiars amb normalitat”. Expressa que “la celebració d'aquesta jornada hauria de ser una ocasió perquè tots ens plantejem com acompanyem als majors”. Manifesta que a través de nosaltres els ancians “haurien de sentir la proximitat de Déu, que no els abandona en els moments de foscor i sofriment, com no va abandonar als pares de la Mare de Déu quan la falta de descendència semblava matar la seua esperança, i els va enviar un àngel per consolar-los” i diu que “l'important és que a ningú li falte un àngel que els recorde l'amor de Déu”. Finalment, recorda que “el Papa convida els ancians a no caure en la temptació de pensar que ja han fet tot el que havien de fer, que la seua missió ha acabat” i que els diu que la vocació de la gent gran és “custodiar les arrels, transmetre la fe als joves i tenir cura dels petits”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “el Papa valora molt la labor i la missió dels ancians amb la seva experiència i saviesa de la vida”, que “la vellesa és un regal, i els ancians són l'enllaç entre les generacions per transmetre als infants

i als joves l'experiència de la vida i de la fe", però que "sovint, malauradament, constatem que els avis i ancians poden ser oblidats i gens escoltats". Afirmar que "és important que els avis es trobin amb els nets, i els nets amb els avis, per estimar-los i sentir-se alhora estimats, per escoltar-los i fer-los preguntes", però que "també cal que els fills, alhora que es preocupen dels seus pares, siguin capaços de demanar-los consell per fer-se un criteri i actuar". Expressa que "el Papa, conscient d'aquesta problemàtica, ha instituït aquesta jornada per agrair als avis la seva vida, per animar-nos a recuperar la seva experiència i per ajudar que siguin atesos com es mereixen". Demana als avis que mentre puguin siguin "testimonis vivents de la importància de creure en Jesucrist", ensenyin a resar, i recordin als pares "la importància d'educar la dimensió religiosa dels seus fills". Els diu també que "durant el temps que feu de "cangurs", que els vostres nets descobreixin allò que us ha ajudat i ajuda en la vostra vida, les vostres conviccions, la vostra fe...", ja que "és una llavor, magnífica llavor, que podeu sembrar en l'ésser profund dels vostres nets i que algun dia donarà fruit". Finalment, dona gràcies als avis per això, i per tot el que són i fan, i els demana coratge i que no dimiteixin, ja que "Jesús us necessita, i nosaltres també".

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, diu que el Papa ha volgut instituir aquesta jornada perquè el col·lectiu de la gent gran, "moltes vegades, és oblidat i en aquest temps de pandèmia són els qui han patit més les conseqüències". Afirmar que "ha estat, i encara està sent, un temps molt difícil per a la gent gran", ja que "no han pogut sortir de casa, els qui viuen en residències encara menys i han patit moltíssim la solitud, la malaltia i la mort". Recorda que el Sant Pare "els hi envia un missatge d'esperança quan diu que: "Vosaltres sabeu que el Senyor és etern i que mai no es jubila. Mai." i que "també els anima a anunciar l'evangeli als joves i als més petits perquè això és la seva vocació i mai no hi ha una edat per jubilar-se". Expressa que "quan aquesta pandèmia s'hagi acabat ens haurem de reconstruir" i que "tots som necessaris, també especialment la gent gran". Informa que "el Papa parla de tres pilars: els somnis, la memòria i la pregària", que el Papa diu que "els somnis [...] estan entrelaçats amb la memòria", que "la missió dels ancians és portar la memòria als altres, la memòria del que han viscut, de la seva història", que "la pregària és el que ens sosté i ens ajuda en tants moments de dificultat" i que "vosaltres avis segur que pregueu molt pels fills i nets que potser no ho fan". Finalment, acaba "amb el lema d'aquesta jornada "Jo soc amb tu dia rere dia" i demana que "així sigui, que el Senyor us acompanyi i us ajudi a viure la vellesa amb pau i serenitat".

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, recorda que diumenge 25 de juliol és sant Jaume i que "quan sant Jaume cau en diumenge té lloc l'Any Sant Compostel·là a Galícia", un Any que, "a causa de la pandèmia, es perllongarà durant tot el 2022". Diu que tots hem sentit explicar algunes experiències del camí de sant Jaume, o "fins i tot tenim algú conegut que l'ha fet" i que "en gairebé tots els casos, l'experiència ha resultat especial: "El camí et canvia", "no tornes igual" o "el tornaré a fer"...". Afirmar que "seguir pels camins de Sant Jaume amb la idea de cercar una experiència espiritual única és una decisió important" i que "es tracta d'un pelegrinatge, i cal preparar-lo, cal preparar-s'hi i, sobretot, cal posar-se en "mode" de cerca". Expressa que "hi ha un camí físic, que es fa pas a pas, però hi ha un camí espiritual que és interior, personal i únic, on es busca la connexió amb el nostre interior, amb la llavor de Déu que portem en el nostre cor" i expressa també que "qui pelegrina a Santiago porta la seva vida i els seus anhels a l'esquena, en aquella petita motxilla". Recorda que "la figura de l'Apòstol és un referent de les primeres comunitats cristianes, junt amb Pere i Joan", que "Jaume

es decanta decididament per la universalitat de la fe cristiana, per l'acollida dels pagans i per obrir les portes a tothom" i que "en aquest sentit, l'experiència del camí de Sant Jaume té d'alguna manera aquesta dimensió universal". Finalment, diu que com quan fem el camí de Sant Jaume, "en els moments actuals cal donar-nos permís per escoltar-nos a nosaltres mateixos i descobrir les respostes a les nostres preguntes més importants" perquè "normalment les respostes a aquestes preguntes les ha escrit Déu mateix dins els nostres cors".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que diumenge 25 de juliol "celebrem la festa del gran apòstol, fill del tro, Sant Jaume, germà de Joan, i que segons la tradició evangelitzà els extrems occidentals de la terra llavors coneguda". Afirmar que "el sepulcre de St. Jaume, que segons la tradició és a Compostel·la de Galícia, continua atraient milions de pelegrins" i recorda que "aquest 2021 és Any Sant, que el Papa Francesc ha permès que es prolongui tot el 2022, a causa de la pandèmia". Recorda també que "l'apòstol Sant Jaume fou un dels amics íntims del Senyor, cridat als inicis de la seva predicació, i fou testimoni dels grans signes de Jesús", així com que "la Diòcesi d'Urgell fou lloc de pas cap al seu sepulcre a Compostel·la": "Un dels camins entrava per la Cerdanya i passava per La Seu d'Urgell"; "a Ponts hi ha ben senyalitzat el tram del Camí de Sant Jaume anomenat "camí del Segre"" i "a Lleida es manté viva la tradició que el pelegrí Sant Jaume va ser ajudat en la seva missió per un àngel que li va treure una punxa que tenia clavada al peu, i els infants hi acuden amb els fanalets per treure totes les espines que se'ns incrusten al llarg del camí de la vida...". Manifesta que "l'Esperit Sant, que davallà com un foc sobre l'apòstol Jaume, sobre els Dotze i la Verge Maria reunits al Cenacle, ens empeny ara a sortir vers el nostre món per transformar-lo segons els criteris del Regne de Déu". Finalment, demana que ni que sigui només espiritualment, ens fem "també pelegrins de fe, i peregrinem avui fins a Compostel·la en aquest Any Sant, per rebre gràcia i misericòrdia" i que "perseverem en el camí de la fe emprès, sabent que Jesús camina amb nosaltres i ens guia".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que "de la mà de Dante Alighieri, ajudats pel suggeriment que ens fa el papa Francesc en la seva carta Candor Lucis Aeternae, anem descobrint que des de la fe cristiana allò humà és reafirmat en el seu autèntic valor", que "allò humà és portat a la seva plenitud" i que "tot allò humà que realitzem aquí a la terra, les opcions que fem cada dia en l'exercici de la nostra llibertat, té, per al creient, una dimensió eterna". Afirmar que "si aquestes opcions lliures estan fetes segons veritat; si, com hem vist en Dante, responen a una recerca de la felicitat, obrant el bé i gaudint de la bellesa, llavors podem pensar que la llibertat humana és un dels més grans dons que hem rebut de Déu creador". Expressa que "tot el que és veritablement humà es troba en el Paradís ple de llum i de glòria", que "el cos físic, amb les seves capacitats, sa o malalt, i les seves febleses; la nostra psicologia, emocions, sentiments, temperament, caràcter, la nostra intel·ligència i els nostres afectes seran en el Paradís" i que "no seran anul·lats, però sí transformats".

Recorda que "sant Joan diu clarament que "encara no se'ns ha manifestat com serem. Sabem que, quan es manifesti, serem semblants a Ell, perquè el veurem tal com és" i afirma que "ser semblants a Déu no significa ser menys humà". Finalment, diu que "el Paradís és la recuperació de la semblança amb Déu", que "si algú volgués esbrinar quina humanitat "s'assembla a Déu" no ha de fer més que mirar Jesús de Natzaret, que és el mateix Déu amb rostre plenament humà" i que "Ell és certament la plenitud humana".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que “els éssers humans i les nostres organitzacions acostumem a descriure i revisar els aspectes positius i negatius de totes les activitats que programem”. Es vol centrar en “la missió que els cristians tenim encomanada” i també “en les parròquies, els moviments apostòlics i la mateixa diòcesi”. Reconeix que “el balanç d’enguany és una mica estrany perquè està condicionat per la realitat de la pandèmia de la COVID-19 i les seves conseqüències sanitàries, laborals i socials”. Resumeix “el balanç en els tres àmbits en què es desenvolupa la vida cristiana: la Paraula, la Celebració i el Compartir, que es fan presents en totes les comunitats i s’hi ha de correspondre amb la implicació de cadascun de nosaltres”. En l’àmbit de la Paraula, creu que “s’ha fet un gran esforç per mantenir en totes les parròquies la catequesi de nens, joves i adults”, que “s’ha après l’ús de les noves tecnologies i s’hi ha implicat més els pares”. En l’àmbit de la Celebració, recorda que “durant uns quants mesos no s’han celebrat els sagraments amb l’assistència normalitzada dels fidels, però s’han obert alguns temples per a l’oració personal”, que “els funerals van ser reduïts a la mínima expressió i les celebracions dels sagraments del matrimoni i de la confirmació es van ajornar” i que “l’atenció dels sacerdots als malalts i moribunds es va mantenir amb la deguda dignitat”. I en l’àmbit del Compartir, recorda que “no s’han tancat les atencions dels grups parroquials i diocesans als més necessitats” i que “a més de la dedicació dels col·laboradors, que ha estat constant i continuada, hem creat un fons econòmic que complementa l’ajuda”. Finalment, agraeix tot això i diu que “demanem a Déu que augmenti la nostra constància, fortalesa i esperança”.

L’administrador diocesà de Terrassa, **Salvador Cristau**, diu que “aviat començarà el mes d’agost”, “un temps tradicionalment dedicat per molts a les vacances, sense oblidar però que també n’hi ha molts altres, germans nostres i famílies també de la nostra diòcesi, que no en poden tenir”. Afirmar que “cada un ha de trobar la seva manera de fer vacances”. Recorda, per exemple, que “el papa Sant Joan Pau II tenia per costum anar uns dies als Alps i passejar per les muntanyes i passar després la resta de l’estiu a Castel Gandolfo, prop de Roma” i que, en canvi, el papa Francesc “prefereix fer vacances i descansar a casa, és a dir quedant-se a la Residència de Santa Marta, on viu”. Expressa que “en qualsevol cas les vacances són una oportunitat que Déu ens dona”, que “cal saber aprofitar-les” i que “és una oportunitat per estar més amb la família, per descansar, fer esport, i sobretot, per aprofundir en la vida interior”. Demana que aprofitem aquest temps per “gaudir més de la vida familiar, com els Apòstols amb Jesús”: “Els apòstols es reuniren amb Jesús i li van explicar tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica. Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar (Mc. 6, 30-31)”. Finalment, desitja que gaudim d’unes merescudes vacances allà on siguem.

Poden trobar les glosses senceres al web de la [Conferència Episcopal Tarraconense](#) i a la pàgina web de cada diòcesi.